

* دیارده کریت و دژوهه کانی دنیای شاعر و خق به (شاعیر) زانه کان هینده ژورن، هتا له باره یانه وه بنووسری بئی نایه، له وانیه هویه کهشی بق نه وه بگه پرتوه که له لایهک لای نیمه شاعر میژویه کی دووردریژی هیه، له لایهکی دی ژماره ی نه وانیه پویان کردوه ته (شاعر) نووسین، له چار ژانره کانی دی، ژماره یان ئیچگار ژورتره، بویه له ناو نهو لیشاوی شاعر نووسین و خق به شاعیر زانییه دا، ژور کهسی لاییده ی تیده کهوئ که فریان به سهر دنیای شاعر و شاعیرایه تیه وه نییه .

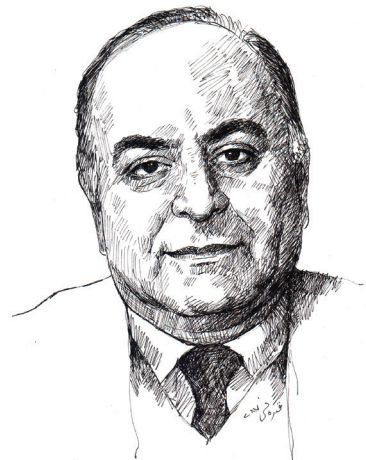
* نهوه ی ئیستا لئی دهوئیم، په کیکه لهو دیاردانه ی بردهوام له گزفار و پوزنامه و بلاؤزک و سایت و نهکاوتنه تاییه تیه کاندایه برچاوم ده کهوئ، که نهویش (شاعر) نووسینی کهسانی پسپوپی بوری دانسقه، که بق نه ده بیات و هونه ر و کولتوری کوردی گرنگ و پیوستن، نه وانه له بواره که ی خویاندا ژور لیوه شاهوه و لیواتون و جیده ستیان دیاره و به شایسته بییه وه چیگی خویان کردوه ته وه، به داخوه نهو شاعر نووسانه، دای نووسین و چاپکردنی کتیبکی گرنگی پپ بایه خ، یان نووسینی توژینه وه و باسیکی سهرنچراکیش له بواره کانی: هرز و فلهسه فه، په خنه، هونه، پیمان، چیرۆک، تهلار سازی، میژوو، وه رگیزان و تاد... دین و به یادی جارانه وه ده شاعرین و (شاعر) یکی به سهر دا ده کن.

* له کاتیکدا ده بینین نه وانه له کایه یه کی گرنگ و پیوست پسپوپی و له نووسینه کانیاندا دره و شاهونه ته وه، بوونیان لهو بواره ی خویاندا پیوستی به هول و ته قالا و به خشی نه کادی می و زانستی پتری نه وان هیه، کتیبخانه ی کوردیش له پسپوپییه کی نه واندا، ده لاقه و که له به ری ژور گوره ی تیدایه، که چی نه وانه خریکی نووسینی شتیکی دیکه که ناویان لیناوه (شاعر)، نه وجا به نامان و زمان نه ده وه ستن و نه به کس به رزه فت ده بن. همه انه له بواریکی هونه ری ده گمه ندا بپوانامه ی هیه، قوتابیه کانی چاویان له دهستی نه وه تا له پسپوپییه کی بویان بنووسن و خوراک پوژنبرییه کی تاییه ت و جوړه کیان به دمه وه بکات، که چی نه وه له فاکوفیکی (شاعر) نووسینی خوی ناکه وئ و مکوپه و پپ له سهر نهو داده گری که نه خیر نهو شاعیره و هیچی له شاعیرانی دی که متر نییه و هر ده بیج (شاعر) بنووسن، پیی وایه خویانه رایش نه رکی سهر شانیه ده ستیان بق به سنگدا بدهن و لایکی شاعرانه کانی بکن و به خورتی به (شاعر) ی بزانت.

* له ژبانی نووسیندا، من هر زوو تیگه ی شتم له ناو به هره کاندایه شاعر نووسین، به هره یه کی تاییه تمند و جیاوازه، نهو به هره یه له هه موو که سیکدا نییه، ده شزانت همومان، به خوشمه وه که (شاعر) مان نووسیوه، له وانیه له قونایکی ژبانماندا خومان پپ شاعیرکی چاک بووین، به لام زوو زانیومانه نهو خهون و خهزی شاعیر بوونه، به ناره زوی نیمه نییه، دای به تیه پوونی ساله کان و که له که بوونی نه زمون و خویندنه وه ی شاعیر شاعیره گوره کان و وهستان له سهر نه زمونه گوره کان، له پال قوولبوونه وه له په خنه ی شاعر و تیگه ی شتم له به شیکی که می نه تیه کانی، کشاینه دواوه، بویه ده بیج پوژ له دای پوژ شاعر نووسه کاندان، سل له (شاعر) نووسین بکه نه وه، نه زمون و پوژنبرییه که یان ئیستیکیان پپ بکن و چیرت به ناسانی دهستی بق نه بن و نه بنووسن.

* له هه مووی سهرتر نه وه یه: شاعر که بق خوی (نامانج) و (نامرازه)، له لای نه وانه ده بیته تنیا نامرازیک، چونکه به باشی له نه رکی شاعر و زمانی شاعر شاره زانین و لئی نازانت، بویه هر گیز ناتوانن شاعرکی فره په هند و قول بنووسن. نیمه که له سهرده می هه رزه کاری و لویتیدایه، له جیاتی نامه ی دلداری شاعرمان ده نووسی، نهوش زیاتر بق سهرنچراکیشانی کیژله کان بوو، ئیستا نه وانه شاعر وهک نامرازیک بق گه یاندنی په یامیک، په یامکه نایدیژوژی، یان کز مه لایه تی و سوزداری بپ، په نای بق ده بن و به کاری ده هینن، له بهر نه وه یه نهو جوړه شاعرانه له یهک جار زیاتر ناخوینرینه وه، خوینه ری راستینه ی شاعیریش، هیچ تامه زوی دووباره خویندنه وه یان نییه و دلای بویان لپ نادات و به لایاندا ناچنه وه.

* به پوژم، نه گهر تق به شیوازی کلاسیک ده نووسی، نه وه قهت ناگه یته شاعیره کلاسیکیه گوره کان، نه گهر وهک نه وان و له ناستی نه وانیشدا بنووسی، لهو سهرده مه دا لیت وه رناگریژ، نه گهر به پوژوینی نویش بنووسی، نه وه ناگه یته ناستی شاعیره نوخوازه کان و تییان ناپه پتی، ئیتر نازانت بق خوت عه زیته ده ده ی، گونا مه ده گا، بق ده سته رداری شاعر به و ته شقه له ی پپ مه که.

واهیمه ی خو به شاعیرزان و ته شقه له کردن به شاعر

نازاد عه بدولواحد